

جهان در شورش

سیلویا سوییندن

ترجمه‌ی احمد سیف

شاهد بسیج اجتماعی گسترده در شهرهای زیادی در جهان هستیم. به نظر می‌رسد با افزایش شمار کسانی که در این بسیج مشارکت می‌کنند و روشن شدن مطالبات‌شان، این بسیج دارد سرعت می‌گیرد. حتی اگر در ابتدای امر علت آغاز آن واکنش به یک اقدام مشخص دولت باشد (افزایش هزینه‌ی مواد سوختی یا حمل‌ونقل، فساد، خودکامگی). چیزی نمی‌گذرد که اعتراض به کل نظام سرکوب و خودکامگی، سال‌های طولانی سیاست ریاضت اقتصادی علیه فقرا و تمرکز ثروت در دست اغنیا، جنگ، خشونت در اشکال مختلف به صورت فریادی پرطنین درمی‌آید که این نظام باید تغییر کند.

شاید ارتباطات بین‌المللی و آگاهی از مقوله‌های عمومی، به‌خصوص در میان جوانان، به‌مدد فعالیت گروه‌های زیست‌محیطی، مانند «جمعه‌های گره‌تا برای آینده و شورش علیه انقراض»، گسترش یافته است. فعالیت‌هایی که در فضای مجازی کم‌تر انعکاس دارد ولی برای گوشزد کردن خطری که بشریت را تهدید می‌کند، به همان اندازه مهم است. از دیگر عوامل رشد و گسترش می‌توان به فعالیت‌های هماهنگ فعالان ضددهسته‌ای که برای منع سلاح‌های اتمی با تصویب قرارداد جلوگیری از سلاح اتمی فعالیت می‌کنند، اشاره کرد.

احتمالاً ویژگی همزمانی اعتراضات به این معناست که مردم به‌واقع تحمل‌شان به سرآمده است و دیگر نمی‌توانند خشونت، تبعیض و سرکوب، رقابت‌های جنون‌آمیز و فقدان همبستگی را تحمل کنند و احتمالاً باید به این نتیجه برسیم که این عکس‌العملی به خشونت سرمایه‌داری نولیبرالی است.

شاید به قدرت رسیدن خودکامگان و فاشیست‌ها، که دولت‌ها را در کنترل گرفته‌اند با خیانت به متحدان خود، به نسل‌کشی مهاجران می‌انجامد، بازتابی از موقعیتی را که در سال‌های قبل از جنگ دوم جهانی وجود داشت، القا می‌کند.

و یا شاید حساسیتی تازه، روحی تازه، یا اشتیاق تازه و انسان‌گرایی تازه‌ای در دل مردم شکل می‌گیرد که به فراسوی شورش می‌نگرند، به فراسوی اعتراضات، و فراسوی زندگی فردی خودشان، شاید رؤیایی دارند که جهان می‌تواند متفاوت باشد، دلسوز، عادلانه، امن برای همگان، غیرخشن، معنی‌دار و سرشار از خوشی و همبستگی.

احتمالاً آمیزه‌ای از همه‌ی آن‌چه در بالا گفته شد درست است و احتمالاً بسا نکته‌های دیگر که در فرایند اعتراضات روشن خواهد شد.

نگاهی کوتاه به آن‌چه در جهان می‌گذرد.

شیلی:

چهار میلیون شیلیایی در خیابان‌های سانتیاگو و دیگر شهرها خواهان تغییر در رژیم خشن نولیبرالی رییس‌جمهور پینه‌را بودند. جرقه‌ی آغاز اعتراض این بود که کرایه‌ی قطار زیرزمینی افزایش یافت و دانشجویان به شدت به آن واکنش نشان دادند، ولی بقیه‌ی مردم هم به دانشجویان پیوستند و مسائل تازه درباره‌ی بهداشت، آموزش، بازنشستگی مطرح شد و سر از بزرگ‌ترین تظاهراتی که در تاریخ شاهدش بودیم، درآورد.

هاییتی:

تظاهرات ضددولتی چند ماهه خواستار تغییرات اساسی شدند و علیه فساد و فقر چشمگیری که بر مردم تحمیل می‌شود اعتراض کردند.

کاتالونیا:

علیه مجازات سنگینی که دادگاه عالی اسپانیا بر اعضای دولت کاتالونیا پس از انجام همه‌پرسی استقلال اعمال کرد شاهد تظاهرات بسیار گسترده‌ای بوده‌ایم.

فرانسه:

اکنون ماه‌هاست که جلیقه‌زرها در خیابان‌های بسیاری از شهرهای فرانسه دست به تظاهرات می‌زنند. در ابتدا این تظاهرات به این دلیل آغاز شد که بهای بنزین افزایش یافته

بود ولی بعد حوزه‌های دیگر مشکلات اجتماعی را دربر گرفت که خواستار تغییرات اساسی هستند.

بریتانیا:

بیش از یک میلیون نفر در اعتراض به شیوه‌ای که دولت روند خروج بریتانیا از اتحادیه‌ی اروپا را مدیریت می‌کند، به خیابان‌ها ریختند و خواستار یک همه‌پرسی تازه شده‌اند که مردم در نهایت تصمیم بگیرند که آیا به‌واقع خواستار ترک اتحادیه هستند یا خیر و علاوه بر آن با چه شرایطی.

هنگ کنگ:

ابتدا اعتراضات به این سبب آغاز شد که قرار شد متهمان را برای محاکمه به چین بفرستند (اگرچه مسئولان هنگ کنگ این لایحه را پس گرفته‌اند)، جنبش به‌صورت حضوری مستمر در خیابان‌ها درآمده است و خواسته‌های دیگری از جمله حرکت به سوی دموکراسی کامل به آن اضافه شده است.

الجزایر:

«انقلاب خندان» برای چندین ماه شاهد حضور مردم در خیابان‌ها بود که سرانجام به سقوط دولت فاسد پیشین منجر شد و درحال حاضر هم با نظامیانی که علاقه‌ی چندانی به همکاری ندارند برای ایجاد یک دولت تازه که به نیازهای مردم پاسخ مقتضی بدهد، مذاکره در جریان است.

لبنان:

اعتراضات سراسری در واکنش به برنامه‌ی دولت برای افزایش مالیات بر بنزین، سیگار و تلفن آن‌لاین از جمله از طریق واتر آپ، در جریان است.

اکوادور:

اعتراض به اجرای برنامه‌ی ریاضت اقتصادی نولیبرالی به زعامت صندوق بین‌المللی پول و افزودن بر هزینه‌ی حمل‌ونقل که از سوی دولت رییس جمهور لنین مورهنو قرار است به‌اجرا دربیاید به صورت تظاهرات گسترده و مشارکت شهروندان بومی در جریان است.

اگرچه دولت اندکی عقب نشسته است ولی مشکلات جدی هم‌چنان در میان جمعیت وجود دارد.

مراکش:

اعتراضات اجتماعی علیه برنامه‌های اقتصادی، کمبود آب و سرکوب خشن از سوی رژیم از ۲۰۱۷ آغاز شد و مشکل هم‌چنان ادامه دارد چون سیاست‌هایی که دولت پادشاه مراکش در پیش گرفته مشکلات را پیچیده‌تر کرده است.

مصر:

در چند شهر عمده‌ی مصر اعتراضات به سیاست‌های دولت رییس‌جمهور سوسی ادامه دارد، اگرچه نیروهای پلیس عکس‌العمل خشونت‌باری نشان دادند و سازمان‌هایی چون سازمان عفو بین‌الملل از نقض گسترده‌ی حقوق بشر سخن می‌گویند.

روسیه:

تظاهرات مدافعان دموکراسی عمدتاً به‌وسیله‌ی دانشجویان در جریان است اگرچه با دستگیری گسترده‌ی فعالان و محکوم کردن‌شان در دادگاه روبه‌رو هستیم.

فهرست اعتراضات ادامه دارد، می‌توان به اعتراض بازنشستگان در ایران، معلمان در امریکا، سرنگونی حکومت فاسد عمر البشیر در سودان، تظاهرات گسترده علیه فساد در جمهوری چک و همین‌طور تظاهرات ضد دولتی در عراق اشاره کرد.

پیوند با منبع اصلی:

[People taking to the streets demanding a humanized system](#)

